

فرستی برای خطا نیست

احمدغلامی

«منای امر سیاسی اشترک منافع است، نه اخلاق». قاعده‌ای که «جلیلیون» و ایدئولوژی‌ک که براساس منافع مشترک سودای تسخیر قدرت مرکزی را داشته و دارند. البته آنچه این منافع را تضمین می‌کند وفاداری به یک ایدئولوژی است: باوری موعودگرایانه. آنان در انتخابات زودهنگام ۱۴۰۳ که بسیار غیرمنتظره بود، توانستند دست به سازماندهی دولتی و غیردولتی بزنند تا ششوه برگزاری و نتیجه انتخابات را به‌دلخواه خود پیش ببرند. اما شکست آنان به معنای حذف‌شان از سیاست نیست، جلیلیون صرفا غافلگیر شده‌اند و ناچار به شکست. در این شکست، بیش از همه اصرار محمداقرف قالبیاف برای ماندن میان نامزدها طرح و نقشه آنان را برای ماندگاری در قدرت بر یاد داد. پایداری‌ها و جریان اصولگرایان نزدیک به قالبیاف نه اشترک منافع دارند و نه ایدئولوژی سازگار باهم. بلکه قالبیاف و حامیانش خطر بالفعل برای پایداری‌ها و مسعود پزشکیان با فاصله خطر بالقوه هستند. در این میان مسعود پزشکیان آسیب‌پذیرتر است، چراکه در ساختار حکومت نفوذ و روابط ویژه‌ای ندارد و به‌عنوان چهره‌ای سیاسی در تاریخ جمهوری اسلامی نقش تعیین‌کننده‌ای نداشته است و مهم‌تر از همه، با اینکه رئیس‌جمهور آحاد مردم ایران است اما با رای چشمگیری حتی نسبت به حسن روحانی دولت را به دست نیاورده است. ناگفته پیداست وضعیت کنونی سیاست داخلی قابل مقایسه با سال‌های ۹۲، ۹۴ و حتی ۱۴۰۰ نیست. شرایط اجتماعی بسیار دگرگون شده است. اقتصاد در وضعیت وخیمی است و مهم‌تر از همه جریان‌های سیاسی به‌واسطه دل‌زدگی مردم از سیاست قدرت چندان ندارند. در این شرایط انتظار می‌رود نهادهای رسمی انعطاف و مدارای بیشتری با رئیس‌جمهور منتخب ۱۴۰۳ داشته باشند. چیزی که جبهه پایداری را بینگام خواهد کرد و شکاف آنان را با نهادهای رسمی بیشتر خواهد ساخت. جلیلیون و پایداری‌ها ناگزیرند مناسبات خود را با حامیان و نهادهای رسمی بازتعریف کنند و حلقه وفاداران و یاران‌شان را تنگ‌تر کنند. این انزوا و انسجام، قدرت تخریبی‌شان را افزایش خواهد داد. آنان «دولت در سایه» را مجددا سازماندهی کرده و برای اهداف بزرگ‌تری برنامه‌ریزی خواهند کرد. پایداری‌ها جریانی مردمی نیستند. آنان وابسته به جماعتی از مردم‌اند که باور قلبی و در مقطعی اشترک منافع با آنان دارد. برای همین «مردم» در بود و نبود آنان نقش اساسی ندارد. آنان جماعتی سیاسی‌اند که بدون مردم قادرند به قدرت برسند. طرفه اینکه ۱۳ میلیون رای برای حلقه منسجم آنان آرای کمی نیست. به همین نسبت ۱۶ میلیون رای برای مسعود پزشکیان رای تعیین‌کننده‌ای به‌حساب نمی‌آید. با این اوصاف، وضعیت خطیری پیش‌روی دولت چهاردهم قرار دارد و روزهای سختی پیش‌رو است. دولت باید با کمترین خطا راهش را هموار سازد، چراکه در بزنگاه‌های اقتصادی و سیاسی است که خوش‌باشی‌ها و خوش‌باوری‌ها دود شده و به هوا می‌روند و به‌سرعت تبدیل به یاس می‌شود. امید به‌وجودآمده، شکننده‌تر از آن چیزی است که بتوان با آن خطر کرد. این خطر پیش‌رو را تصویرسازی‌های اغراق‌آمیز حامیان رئیس‌جمهور دوچندان خواهد کرد. واقعیت‌ها عریان سیاسی این است: با اینکه مسعود پزشکیان واجد ویژگی‌های مثبتی است، اما هر سیاست‌مداری به‌طور معمول باید این ویژگی‌ها را داشته باشد. تصویرسازی‌های غلوآمیز دملتان به‌سرعت به ضد خودش بدل خواهد شد. پزشکیان رئیس‌جمهوری است که در شرایط ویژه‌ای به قدرت رسیده است، بنابراین هرچقدر این شرایط خاص را واقعی‌تر ارزیابی کند و به ابعد آن نگاه دقیق بیندازد، قدم‌های مؤثرتری برخواهد داشت. جامعه سیاسی ایران آشکارا تغییر کرده است، مردم به‌دشواری برانگیخته می‌شوند. از احساسات رمانتیک به چهره‌های سیاسی خیری نیست، واقعیت جامعه چنان سرد و سرراست و قابل‌رویت است که نیاز به هیچ تعبیر و تفسیر شاعرانه‌ای نیست. فاصله‌ای جدی بین مردم و رؤسای‌جمهور قرار دارد. مردم همان‌گونه که اصلاح‌طلبان و اصولگرایان را پشت سر گذاشتند، قادرند به سهولت این دولت را نیز کنار بگذارند. پس وضعیت حاکی از آن است که هیچ فرصتی برای خطا نیست.

شنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۳
۷ محرم ۱۴۴۶
۱۳ جولای ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۷۸
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

روزنامه

۲۰ کارشناس مسکن در نامه‌ای به مسعود پزشکیان مهم‌ترین الزامات سیاست‌گذاری ملکی را برشمردند

۱۲ پیشنهاد برای بازار مسکن

شرق: ۲۰ کارشناس مسکن در نامه‌ای خطاب به مسعود پزشکیان مشکلات بازار زمین و ساختمان کشور را آسیب‌شناسی کردند و در این زمینه ۱۲ توصیه راهبردی به دولت چهاردهم مطرح کرده‌اند. ۲۰ کارشناس مسکن در نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهوری نوشته‌اند که «بخش مسکن کشور با سابقه هفت دهه برنامه‌ریزی، بخشی از کاستی‌های خود را مرتفع کرده است؛ با این حال، فهرست بلند مشکلات این بخش، حاکی از ساختار متصلب سیاست‌گذاری در بخش مسکن بوده و لزوم نوگرایی و نواندیشی در این حوزه را اجتناب‌ناپذیر می‌کند.به نظر می‌رسد قسمت قابل توجهی از وضعیت کنونی، زایده فقدان برخی از نهادها یا کژکارکردی در نهادهای موجود است. بر

تصمیم مهم قالبیاف برای آینده

لاریجانی ۹۲ یا حذف به دست افراطی‌ها

صفحه ۲

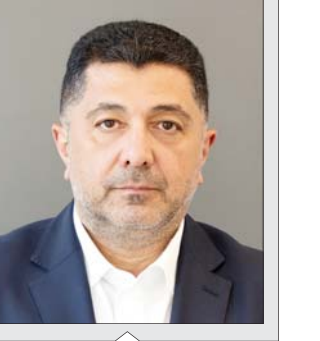
برسد به دست رئیس‌جمهور متکی بر کارشناسان

<div><div> </div><div>پژمان جوزی*</div></div>	<div><div> </div><div>رئیس انجمن صنعت ساختمان</div></div>		
<div><div> </div><div>هم مانند دیگر کاندیداها وعده انتخاباتی داشتید، اگرچه جنس آن وعده‌ها متفاوت بود ولی به هر حال وعده بود. مثل ارتباط مناسب با جهان، حفظ کرامت زنان، بهره‌گیری و حفظ جایگاه قومیت‌ها و از همه مهم‌تر و درخورتره‌تر بهره‌گیری و استفاده از کارشناسان متخصص در هر حوزه.</div></div>	<div><div> </div><div>آقای پزشکیان! کسب رای اعتماد مردم فهیم ایران را خدمت جناب‌عالی تبریک می‌گویم و آرزومندم که وعده‌های انتخاباتی خود را از این پس با قدرت و موفقیت به پیش ببرید. در زمان رقابت‌های انتخابات رئیس‌جمهوری و قبل از مشخص شدن نتایج، در همین روزنامه وزن مطلبی نوشتم با عنوان «خطاب به رئیس‌جمهور آینده». در آن از توجه به بخش خصوصی واقعی و توانمند و غیررانتی و خصولتی سخن گفتم و شرحی نوشتم از معضلات و مشکلات مبتلا به صنعت ساختمان، صنعتی که اعتلای آن نه‌تنها در ایجاد اشتغال پاری‌رسان شما خواهد بود، بلکه در رشد اقتصاد و تولید ناخالص ملی به کشور کمک خواهد کرد. امیدوارم آن را مطالعه کرده باشید یا دست‌کم تیم رسانه‌ای شما خلاصه‌ای را برای شما بیان کرده باشند. به هر حال در آن زمان شما هم یکی از کاندیداهای ریاست‌جمهوری با شانس بالای پیروزی بودید. در این مقال خطایم صرفا شمامید. به هر روی دوره رقابت به سر آمده و دوره تحقق وعده‌ها است. من برخلاف تیم تبلیغاتی شما معتقدم شما</div></div>		
<div><div> </div><div>من اینها را وعده می‌دانم، که اگر وعده نیست، پس چیست؟</div></div>	<div><div> </div><div>مطمئنم که در این روزها یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های شما تعیین وزرای کابینه است و از همین‌جا زمان محک عمل به وعده‌ها فرامی‌رسد. درست است که بنا دارید در فرآیند شفاف کابینه را بچینید. اما آقای پزشکیان! رئیس‌جمهور محترم، این شفافیت و تعیین پارامترهای غیرقابل اندازه‌گیری با طیفی از سیاسیون، شما را به هدف مطلوب نمی‌رساند. برای تعیین وزرای خود تنها با سیاسیون اطراف خود مشورت نکنید…</div></div>	<div><div> </div><div>پژمان جوزی*</div></div>	<div><div> </div><div>رئیس انجمن صنعت ساختمان</div></div>

سه مطالبه، سه پیشنهاد

<div><div> </div><div>مهدی شیرزاد</div></div>	<div><div> </div><div>فعال سیاسی</div></div>
<div><div> </div><div>ایراد به جوان‌گرایی او نیست. اشکال در این است که جوانانی که به کار گرفته شدند، خود را بی‌نیاز از اتکا به بوروکراسی و مستغنی از مشورت بزرگان و کارشناسان می‌دانستند. به نظر به عقب نباید برگشت! پزشکیان نباید میانگین سن دولت را بالا ببرد. عمل به این مطالبه، آسان‌تر از عمل</div></div>	<div><div> </div><div>در باب انتخابات ریاست‌جمهوری اخیر باید بسیار گفت و نوشت. اما این روزها بحث انتخاب کابینه از سوی رئیس‌جمهور بسیار داغ است. از نظر بنده، حدود ۷۰ درصد رای پزشکیان مربوط به خود اوست و شاید ۳۰ درصد، حاصل تلاش‌های ستاد و هواداران اوست. اما اگر قرار باشد دولت مسعود دولتی موفق باشد، این نسبت باید کاملا برعکس باشد. یعنی حدود ۸۰، ۷۰ درصد توفیق او، وابسته به تیم و همکاری است که برمی‌گزیند و شاید حدود ۳۰، ۲۰ درصد به نحوه مدیریت و تعامل شخص او برگردد. بر این مبنا، بحث انتخاب کابینه بسیار مهم است و شاید مهم‌تر از خروجی این بحث، فرآیندی است که برای این انتخاب طی می‌شود. من هم یکی از هزاران نفر امضاکننده کارزار «مطابه شفافیت در نحوه انتخاب کابینه» هستم. در این یادداشت، چند مطالبه و پیشنهاد را با خوانندگان محترم طرح خواهم کرد.</div></div>
<div><div> </div><div>به شرط سنی برای وزرات که در اخبار آمده بود. مطالبه دوم سقف و کف قائل‌شدن برای برخی شاخصه‌هاست. سقف استفاده از وزرای روحانی، حداکثر سه نفر باشد. سقف استفاده از وزرای خاتمی، حداکثر سه نفر باشد. ضمن احترام به هر دو بزرگوار و دولتمردانشان و دفاع تمام‌قدی که از هر دو دارم، بناست دولت اول پزشکیان تشکیل شود، نه دولت سوم روحانی یا خاتمی! مطالبه سوم این است که رئیس‌جمهور هیچ کس را از مجلس به دولت نبرد! تشکیل یک فرانکسیون اقلیت در مجلس دوازدهم با خون دل بسیار همراه بوده است. دولت چهاردهم باید حضور هر یک نماینده همسو در مجلس را قدر بدانند تا با سهولت بیشتری بتوانند مسائل اجرایی کشور را پیش ببرد.</div></div>	<div><div> </div><div>مطالبه اول، بالاترقتن میانگین سن دولت است! یکی از مهم‌ترین اقدامات شهید رئیسی پایین‌آوردن میانگین سن دولت و شکستن حلقه تنگ و بسته مدیران نسل اول انقلاب بود. اگر اشکالی به دولت رئیسی وارد باشد،</div></div>

شرق

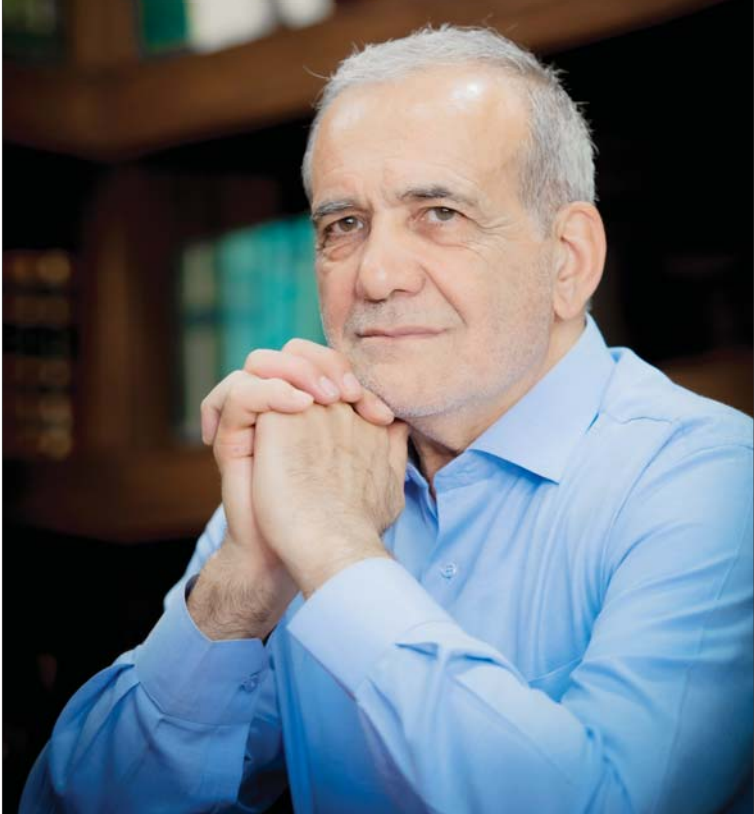

یادداشتی از پژمان جوزی

برسد به دست رئیس‌جمهور متکی بر کارشناسان

ترجمه مقاله رئیس‌جمهوری منتخب با رویکرد حفظ عزت ملی، شأن بین‌المللی ایران و تعادل بخشی به سیاست خارجی

با صداقت به صداقت پاسخ می‌دهیم

عکس حسین سپهریان

درگذشت نابهنگام رئیس‌جمهور متعهد و خدمتگزار کشورمان، ابراهیم رئیسی، در سانحه دلخراش سقوط هلیکوپتر در ۱۹ می ۲۰۲۴، موجب برگزاری انتخابات زودهنگام در ایران شد و لحظه‌ای سرنوشت‌ساز در تاریخ کشور ما رقم زد. در بحبوحه جنگ و ناآرامی‌های منطقه، با برگزاری انتخاباتی رقابتی، مسالمت‌آمیز و منظم، نظام سیاسی ایران ثبات خود را به نمایش گذاشت و بر ادعاهای برخی از «کارشناسان ایران» در برخی دولت‌ها خط بطلان کشید. ثبات سیاسی و شیوه اختراآمیز برگزاری انتخابات، نشانگر تدبیر رهبر معظم انقلاب آیت‌الله خامنه‌ای و تعهد مردم ایران به انتقال دموکراتیک قدرت حتی در شرایط دشوار است. من با برنامه‌ای که بر «اصلاحات»، «تقویت وحدت ملی» و «تعامل سازنده با جهان» تاکید داشت، وارد کارزار انتخابات شدم و در نهایت موفق شدم اعتماد هم‌وطنانم را حتی زنان و مردان جوانی که از وضعیت کلی کشور ناراضی بودند، در پای صندوق‌های رای جلب کنم. این اعتماد برای من بسیار ارزشمند است و مصمم هستم با ایجاد اجماع، هم در داخل کشور و هم در سطح بین‌المللی، وعده‌هایی را که در دوران تبلیغات انتخاباتی به مردم کشورم دادم، محقق کنم. در آغاز می‌خواهم تاکید کنم که دولت من حفظ عزت ملی و شأن بین‌المللی ایران در هر شرایطی را سرلوحه کار خود قرار خواهد داد. سیاست خارجی ایران بر پایه اصول «عزت، حکمت و مصلحت» استوار است و طراحی و اجرای آن نیز بر عهده رئیس‌جمهور و دولت گذاشته شده است. من قصد دارم تمامی اختیارات مردم غزه را در اولویت قرار دهم تا از گستردن دامنه جنگ جلوگیری شود. سپس باید با جدیت تلاش کنیم تا به اشغال طولانی‌مدتی که زندگی چهار نسل از فلسطینیان را ویران کرده است، پایان دهیم. در این راستا، تاکید می‌کنم دولت‌ها بر اساس «کنوانسیون نسل‌کشی ۱۹۴۸» موظف به اتخاذ اقدامات لازم برای جلوگیری از نسل‌کشی هستند و نه پاداش‌دادن به نسل‌کشی از طریق عادی‌سازی روابط با مجرمان!

امروزه به نظر می‌رسد بسیاری از جوانان در کشورهای غربی به حقانیت مواضع دریای ما در قبال رژیم اسرائیل پی برده باشند. می‌خواهم از این فرصت استفاده کنم به این نسل شجاع بگویم که اتهامات یهودی‌ستیزی علیه ایران به دلیل مواضع اصولی‌اش در مسئله فلسطین، نه‌تنها کاملا غلط است، بلکه به فرهنگ، باورها و ارزش‌های اساسی ما توهین می‌کند. مطمئن باشید که این اتهامات به اندازه اتهامات ناعادلانه یهودی‌ستیزی که هنگام اعتراض در دانشگاه‌ها برای دفاع از حق حیات فلسطینی‌ها به شما وارد می‌شود، پی اساس است. چین و روسیه همواره در روزهای سخت دوست و پشتیبان ما بوده‌اند؛ ما این دوستی را بسیار ارزشمند می‌دانیم. نقشه راه ۲۵ساله ایران و چین یک‌گام مهم در جهت ایجاد یک «شرکت جامع راهبردی» سودمند برای هر دو کشور بود و ما تمایل داریم در آستانه ورود به نظم جدید جهانی، همکاری‌های گسترده‌تری در این مسیر با یکدیگر برقرار کنیم.

برگزیده‌ها

درخواست زلنسکی از متحدان ناتو برای رفع محدودیت‌های حمله به روسیه

مسیر «غیرقابل بازگشت» اوکراین

۵ —

تکه‌ای از یک روایت

یک نیمه روز با تو

۸ —

گفت‌وگو با شقایق فتحی، کارگردان نمایش «أفلیا»

من کارگردان سرکشی هستم

۱۱ —

رسول خادم «قمار» بزرگ پزشکیان؟

صفحه ۹

یادداشت

انتخابات و مسابقه ترس

مهرداداحمدی‌شیخانی

در مرحله دوم انتخابات یکی از دوستان جامعه‌شناس، پیامی فرستاد و از اینکه انتخابات و تبلیغات انتخاباتی وجهی از اظهار ترس درباره پیروزی حریف یافته بود، نگران بود و این را امری نامطلوب می‌دانست. اشاره این دوست، من را بر آن داشت که در حافظه خود بکاوم تا بینم ماجرا چگونه است و حاصلش این یادداشت شد. اگر یادتان باشد، در انتخابات ۲۰۱۶ ایالات متحده آمریکا که به پیروزی دونالد ترامپ انجامید، یکی از مهم‌ترین وعده‌های او، جلوگیری از ورود مهاجران از مرز مکزیک بود و این وعده انتخاباتی بر آن تکیه داشت که ورود این عده، اولاً جرم و جنایت را در آمریکا بالا می‌برد و ثانیاً بازار کار را برای آمریکایی‌ها تنگ می‌کند و همین ترس از مهاجران لاین‌تبار، یکی از عوامل موفقیت او در آن انتخابات شد؛ ترسی که همچنان در این انتخابات نیز یکی از ابزارهای جلب آرای بخش بزرگی از آمریکایی‌های سفیدپوست و موطلانی است. اما استفاده از ترس برای جلب نظر رای‌دهندگان تنها در انحصار ترامپ نبود. در انتخابات ۲۰۲۰، اردوگاه روبه‌روی او نیز از ابزار ترس، برای موفقیت حداکثر بهره را برد، آنجا که ترس از انتخاب مجدد ترامپ سبب اتحاد گسترده در صفوف مخالفان او شد. تا آنجا که میزان آرای ماخوذه در آن انتخابات رکورد زد و هر دو اردوگاه رقیب، از عامل ترس برای حداکثر بسیج نیروها بهره بردند، به طوری که رای نفر دوم و بازنده انتخابات سال ۲۰۲۰ از رای برنده انتخابات ۲۰۱۶ بیشتر شد. اما فقط رای‌دهندگان نبود که ترس از مهاجران غیرقانونی را حتی ترس از خود کاندیدا سبب چنین بسیج آرابی شد. احتمالا ماجرای برگزیت و آنچه را که در انگلستان گذشت، به یاد دارید. رفراندوم خروج انگلستان از اتحادیه اروپا. در آن ماجرا هم مهاجرترسی، یکی از عوامل مهم بسیج رای‌دهندگان شد و حتی در بین برخی ایرانیان ساکن انگلستان، به‌عنوان مهاجران به آن کشور نیز صحبت از این بود که باید جلوی ورود مهاجران به انگلستان گرفته شود…

۹ —